

РЕШЕНИЕ

№ 38773

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10479** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. от К., с адрес за призоваване [населено място], [улица], отдел „Военна рампа“ на РПЦ С. на ДАБ срещу Решение № 4740/04.09.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли решението да бъде отменено.

Ответникът – Председателят на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на убежище от А. А. от 05.08.2025 г. /л. 41/ и за предоставяне на международна закрила /л. 64/.

С кандидатката е проведено интервю /л. 18/. В същото тя сочи, че не е имала проблеми с етническа принадлежност, както и заради религията си, нито членува в политическа партия. Разказва, че е преживяла домашно насилие от приятеля си.

Приложени са становище на експерт от ДАБ /л. 16/ и становище от ДАНС /л. 17/.

Към преписката е приобщена справка от 09.06.2025 г. относно актуалната политическа и социално-икономическа обстановка в страната /л. 31/.

С атакуваното решение от 04.09.2025 г. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А.. В решението е посочено, че бежанската история на чужденката не съдържа твърдения за осъществено преследване. Личните й взаимоотношения с приятеля й не са

поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Допълнително е посочено, че А. е влязла в РБ с фалшива италианска виза. В съдебно заседание на 11.11.2025 г. ответникът е представил актуална справка от 09.10.2025 г. /л. 76/.

От правна страна съдът намира следното:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган съгл. ЗУБ - Председателя на ДАБ. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствени правила.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съдът споделя извода на органа за липса на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и по чл. 9 за предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ "преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост.

В случая не се доказва наличието на преследване по смисъла на ЗУБ, което да е предпоставка за уважаване на молбата на лицето. Видно от протокола от проведеното с А. интервю същата не е имала проблеми с етническа принадлежност, както и заради религията си, нито членува в политическа партия. Не твърди да е преследвана на базата на полов принцип. В този смисъл предпоставките на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец не са налице.

Не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира, че по отношение на жалбоподателката не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Спрямо А. не са били предприемани мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността ѝ от официалните власти. В държавата на произход не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие или въоръжен конфликт. Видно от представените по делото справки в К. общата ситуация по отношение на сигурността е спокойна и няма данни за въоръжени конфликти или вътрешни междусобици, като напротив – общата обстановка, свързана със сигурността, е относително добра. В атакуваното решение са изложени подробни мотиви относно тези обстоятелства и обстановката в К., като от приложената в съдебно заседание справка не се установява различна фактическа ситуация. В., не са налице и твърдения от страна на молителката, че се страхува от преследване. Изложеното от нея в интервюто и в съдебно заседание, че е преживяла насилие от нейния приятел, с когото е живяла на семейни начала, от една страна не е обстоятелство, което попада в основанията за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. В., емоционално и физическо насилие е налице в България спрямо много жени. От друга страна, обстоятелството, че чужденката е напуснала Турция с неистинска виза за

Италия, сочи, че същата очевидно не е възнамерявала да търси закрила в РБ.

Предвид изложеното, законосъобразен се явява изводът на Председателя на ДАБ при МС, че не се установяват предпоставките по чл. 9 ЗУБ. В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход, съгласно информацията от приложените актуални справки за ситуацията в К..

По изложените съображения съдът приема, че актът е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. от К., с адрес: [населено място], [улица], отдел „ПМЗ-Военна рампа“ на РПЦ С. на ДАБ срещу Решение № 4740/04.09.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: